

uy, has plunged Rwanda into a new drama....

This explosion of violence translates the Tutsi community's exasperation since the genocide of more than 500,000 between April and July 1994. It demonstrates the hatred which separates Hutu and Tutsi. More than 30,000 Hutus, suspected of participating in the genocide, crouch in prisons; thousands of others have taken refuge in the camps outside the country or hide amongst the displaced, in the absence of any judiciary proceedings, due principally to lack of funds. Justice is denied to the survivors of the killings.

All the more, as the international community, which pledged about 600m dollars for rebuilding the country, has not yet honoured its promises. New gestures for national reconciliation and democracy from the Kigali authorities are supposedly prerequisites... But the community is not doing anything about catching and bringing before the international tribunal those assassins who have been identified and located for quite some time. An intolerable situation for the Tutsi radicals, who dream of a permanent departure of the UN and humanitarian organizations - these impediments to dealing roundly with the situation.

What has just happened in the Kibeho camp will not favour reconciliation.... The massacre was not a simple error. It was a deliberate act combining fear and vengeance. An act which will surely slow the normalization longed for by Rwandans. To win back favour from those who hold the purse strings, Kigali must punish, at the highest level and as swiftly as possible, those who are responsible for this new massacre, thereby clearly encouraging the return of all refugees. In sum, they must launch a veritable policy of national reconciliation, not just a lot of words.

(Leader writer)

THE GENEVA POST

JACQUES WERNER
PUBLISHER

CHARLES FLETCHER
EDITOR

JACQUES MORGNEGG
SALES DIRECTOR

SUZANNE OTT
PUBLIC RELATIONS DIRECTOR

Published by The GP Publishing Company S.A.

THE GENEVA POST, 28, boulevard du Pont-d'Arve,

CP 1211, Geneva 4.

Tel.: (22) 708 01 01 - Fax: (22) 708 01 10

Printer: Blondeau Impression Presse, Saint-Etienne.

Annual subscription rates: Sfr. 390.-

Six months subscription rates: Sfr. 220.-

Three months subscription rates: Sfr. 130.-

And the United States would be barred from contributing to a planned increase in the African Development Bank's special fund or other multilateral development bank money packages negotiated in the future.

As for bilateral aid, the budget committee is reviewing a suggestion to shave the Agency for International Development's outlays by about \$2.6 billion over five years.

Since the mid-1970s, US foreign aid, adjusted for inflation, has been declining. That trend, said US officials and private ana-

logy as best we can to the American people.

In making its case in Congress, the Clinton administration is trumpeting the theme that foreign aid helps the US economy, primarily by increasing US exports.

Aid-financed economic reforms, like tariff reductions, help US exporters, officials argued. Moreover, they said, most US bilateral aid is tied to purchases of US goods and services, while the World Bank and other multilateral banks finance billions of dollars a year in US export contracts.

The message, said one U.S. official, is that "aid is good for us."

more money and, perhaps it itself as well. Meanwhile, N Fund's manag to more than \$

Whether the such an increa to Camdessus Congress as a

On the Armenian World Congress

SIR, Yesterday was the 80th anniversary of the Armenian Genocide. This anniversary falls on a very critical period of Armenian history.

Armenia, with a population of 3.3 million, has become an independent state and a member of the UN. However, being a land-locked country, it is suffering greatly from a transport blockade, lack of resources for development, a paralysed industry and brain drain. Mountainous Karabagh, having only 200,000 inhabitants, is at war with Azerbaijan, and the Diaspora is fragmented and under the threat of assimilation.

Spiritually, it is too weak to face and adequately react to the double challenge of the independence of Armenia and the war in Nagorno Karabagh. Many potentially good and useful people could not find the venues and mechanisms to redress this grave situation.

Complacent or fatalistic attitudes and attempts to pass the problems to the future manifested themselves more frequently both in Armenia and in the Diaspora. There have also been attempts to show that the situation is stable or even improving.

Such unhappy circumstances gave way to the resistance of some psychological differences between various constituent parts of Armenians. However these differences were damaging the idea of preserving the Armenian culture and identity.

As in the beginning of the 20th century, Armenians are once again risking to pay the dire price of the collapse of another empire. As in the beginning of the century, this could be aggravated by the behaviour of certain extremist groups. Flaws in the art of self-preservation has already once ended up in Genocide and loss of ancestral lands. We can no longer afford similar damages.

That is why, once and for all, we should learn to assume our part of the responsibility for our

Letters to the Editor

destiny. We must recognize that we are responsible for our own destiny. If we can grasp this point, our maturity and culture will finally be appreciated by our neighbours and friends.

We should find an adequate way of acting in order to face the challenges of History. We should at last utilise the collective mind, willpower and resources of the Armenian people. We should learn to merge the comparative advantages of the Diaspora Armenians with those of Armenians living on their land. In the contemporary world where democracy has won its battle over totalitarianism, we should pursue these aims through democratic ways and mechanisms.

For Armenians this could be manifested in the creation of a Panarmenian parliament which we could call Armenian World Congress (AWC). It should unite the deputies from Armenia, Karabagh and Diaspora. The history of the Armenian Diaspora gives good examples of universal democratic election mechanisms similar to AWC.

Today we already have democratically elected parliaments in Armenia and Karabagh. The paradox is that the Diaspora communities are still guided by different parties and organizations, including the church. This was understandable when they were facing the realities of the Soviet totalitarian regime. But now the return of democracy to Armenia makes the democratic organization of the Diaspora communities an urgent task.

At this critical juncture of history, we should stand above corporate and party interests and concentrate on building up consensus on future

security development and prosperity of Armenians.

Hence the need for recreation of National Councils (NC) in each Diaspora community, elected by all community members through direct and secret ballots. The community members could elect the most respected, able and impartial members of their committees, regardless of their affiliation to different parties and organizations.

As a representative organ of all segments of the community, the NC could manage cultural and some other aspects of the community life.

To express the specific needs of different parts of Armenians regional, intercommunity Confederations (Association) of NCs of given regions should also be formed (ex-USSR, Europe, Middle East, North America, South America). The Confederations in their turn should have the power to delegate their representatives to the AWC. The numbers of delegates and the quotas of different parts of Armenians should be based on common principles and agreed upon in advance through communications to the preparative committee. It then should emerge on an interim basis in the charter with a possibility of future changes reflecting demographic movements of Armenians. The preparation committee should also assume the drafting of the charter or convention of AWC.

In exposing the *raison d'être* of AWC I do not want to elaborate on the main issues of security and development of the Armenians and hence to preempt the deliberations and decisions of AWC.

What is important at this stage is to actually create the AWC and to adopt a charter insuring its sustainability and utility

Rouben Indjikian
Economist, UNCTAD

*Opinions - Let's Prepare for the Armenia-Diaspora Conference Slated for September***INTERNATIONAL NEWS**

Ruben Indjikian

in Yerevan

*Opinions - Let's Prepare for the Arm**- 2 -*

- 1 -
A very important historical event might happen in September in Yerevan.

The Armenian government has seriously taken on the very hard task of unifying Armenians and has called for an Armenia-Diaspora Conference. There is not much time left to create momentum in consensus building around an effective and positive agenda for the conference.

Given our individualism and political, cultural and regional fragmentation of Armenians, the risk of downplaying this event is very high. However, we should realize that the stakes and risks related to our failure to address the key issues of security and development of Armenia, Karabagh and Diaspora are much higher.

So we should somehow accept the straightforwardness of the current leadership in Armenia and concentrate our minds on the proposals on the Conference agenda and outcome. In other words, instead of criticizing them for lack of political skill, we should agree on the necessity to build up a pan-Armenian consensus to achieve, at least this time, the strategic aims of our security and development as well as the worldwide recognition of the Genocide.

History has been cruel to us but our role in our failures and huge losses was also important. So we do not have a luxury of choice. Today we should at least partially compensate our historical losses by displaying more skill and mutual understanding in handling our own destiny.

In that respect, I think that it is high time to discuss the necessity of, and maybe to put on the agenda of the Yerevan meeting, the creation of a global Armenian NGO (let's dub it World Armenian Assembly-WAA). Consequently it is important to start discussing issues related to its nature, composition, purposes and structure, as well as the means to achieve its goals. A recent email floated in the Armenian Network in Internet also indicated that the Armenian authorities are welcoming dis-

agenda before actual discussions take place in Yerevan. It might also give impetus to a sort of elections or more careful selection of delegates to that event.

Last, but not the least, by sharing with my fellow Armenians in the web my proposal on the World Armenian Assembly I hope to pay a real tribute to the victims of the Genocide, as well as to my father, Hovhannes Indjikian -- a good Armenian, prominent historian and scholar of the Genocide.

The text of the proposal is as follows:

ON THE WORLD ARMENIAN ASSEMBLY

Since 1991 Armenia, with a population of 3.3 million, has become an independent state and a UN member. However, being a landlocked country, it is suffering due to a transport blockade, greatly inadequate resources for development, a declining industrial production and brain drain. Mountainous Karabagh, having only 200,000 inhabitants, is confronting Azerbaijan in its self-determination dispute, and the Diaspora is fragmented and under the threat of assimilation. The spiritual state of the latter is not enough strong to face and adequately react to the double challenge of the independence of Armenia and the conflict in Nagorno Karabagh. Many potentially determined and capable people didn't yet find the venues and mechanisms to redress this grave situation.

As a result, complacent or fatalistic attitudes and attempts to pass the problems on to the future generations manifested themselves more frequently both in Armenia and in the Diaspora. At the same time, to keep their positions, some decision-makers were trying to show that the situation is stable or even improving. Such unhappy circumstances gave way to the resistance of some psychological differences between various constituent parts of Armenians. These differences are damaging the idea of preserving Armenian culture and identity.

- INTERNATIONAL NEWS -

cussions related to the agenda of that meeting. So I think that initiatives and views of active Armenian associations and individuals should be taken into consideration by the organizing committee of the conference. I also presume that, by starting to discuss the issues of WAA in Armenian networks in Internet, we can globalize the participatory approach to that event and also push the organizers to take into consideration the proposals setting the positive agenda for this global meeting of Armenians in Yerevan. Otherwise, its results could fall short of initial expectations. So Internet, in this case, will help to exercise a sort of pan-Armenian democracy and push leaders everywhere (Armenia, Karabagh, Diaspora) to take seriously the issue of a coordinated discussion of the

As in the beginning of the 20th century, Armenians are once again at risk to pay the dire price for the collapse of another empire. As in the beginning of the century, this could be aggravated by shortsightedness and fatal mistakes. Flaws in the art of self-preservation have already once ended up in genocide and loss of ancestral lands. We cannot afford similar damages.

That is why, once and for all, we should learn to assume our part of the responsibility for our destiny. We must recognize that we are responsible for our own destiny. If we can grasp this point, our maturity and culture will finally be appreciated by our neighbors and friends.

We should find an adequate way of acting in order to face the challenges of history. We should at last utilize the collective mind,

*- 1 -**- 2 -*

Let's Prepare for the Armenia - Diaspora... enia-Diaspora Conference Slated for September in Yerevan

-3-

By Rouben Indjikian

will power and resources of the Armenian people. We should learn to merge the comparative advantages of the Diaspora Armenians with those of Armenians living on their lands. In the contemporary world where democracy has won its battle over totalitarianism, we should pursue these aims through democratic ways and mechanisms.

For Armenians, this could be manifested in the creation of a sort of a pan-Armenian representative body, a sort of parliament based on consensus which is not legally binding but has a high moral authority. Let us call this body **World Armenian Assembly (WAA)**. The history of the Armenian Diaspora gives good examples of universal democratic election mechanisms similar to WAA.

Today we already have democratically elected parliaments in Armenia and Karabagh. The paradox is that the Diaspora communities are fragmented and still guided by different parties and organizations. This was understandable when they were facing the realities of the Soviet totalitarian regime. But now the

from p.19

Armenia and Karabagh in the WAA) or whether the WAA should remain a representative body of Diaspora, as is the case of the World Jewish Congress (WJC). If we select the Jewish model, then a major task of the Yerevan meeting would be to contribute to the creation of such a body in the not very distant future.

As far as the organizational structure of WAA is concerned, the structure of WJC adopted at its sixth Plenary Assembly in 1975 could be considered as a relevant guide. The latter consists of the Plenary Assembly (PA is a supreme authority summoned every 4 years), General Council (GC determines the general policies of WJC and meets every two years), Governing Board (GB governs the WJC, reports to GC in accordance with policies laid down by PA, meets regularly twice a year and at extraordinary meetings, consists of members of Executive, chairmen of standing commissions, directors of departments and regional branches) and the Executive

return of democracy to Armenia makes the democratic organization of the entire Diaspora and, first of all, its main communities concentrated in the US, Russia, France, Lebanon, Iran, etc. an urgent task.

At this critical juncture of history, we should stand above the corporate and party interests and concentrate on building up consensus on future security development and prosperity of Armenians.

Hence the need for re-creation of Communal Councils (CC) in each Diaspora community elected by all community members through direct and secret ballots. The community members could elect the most respected, able and impartial members of their communities, regardless of their affiliation with different parties and organizations.

As a representative organ of all segments of the community, the CC could oversee and guide main aspects of their community life, letting existing local unions actually manage the various facets of community life. To express the specific needs of different parts of Armenians, regional, inter-community associations in-

corporating the CCs of a given region should also be formed (say Europe, Middle East, Asia and Oceania, Americas). Thus the creation of the "Forum of Armenian Organizations in Europe" is an encouraging move in that direction. The associations, in their turn, should have the power to delegate their representatives to the WAA. The participation quotas in WAA of various Armenian communities could be based on the criteria of the volume of various communities and take into account the need of various levels of representation from all world regions with a presence of Armenian communities. A possibility should be given for changes reflecting demographic movements of Armenians. A special preparatory committee could be convened (even under the auspices of the Yerevan meeting) to prepare the draft charter or convention of the WAA.

A big question which should be answered before the Yerevan meeting is whether Armenia and Karabagh should directly participate in the WAA (through sending their own MP-s to represent

Continued on p. 20

conducts the affairs of WJC in accordance with decisions of GB, consists of the president, vice presidents, chairmen of GC and GB, treasurers, chairmen of regional branches and the secretary-general). The definition of the WAA officers as well as of budget and finances are also a part of organizational matters.

In exposing the *raison d'être* of the WAA, I do not want to elaborate on the main issues of security and development of the Armenians and hence to preempt the deliberations and decisions of the Yerevan meeting. What is important at this stage is to actually give a real impetus to the creation of the WAA, which is so much needed as a main vehicle of mobilization of financial, intellectual and cultural resources of Armenians scattered all over the world. Discussing the contents of its charter already at the meeting in Yerevan in September 1999 would be a big achievement in that respect.

Geneva, Switzerland

From Diaspora Armenian Communal Councils to Pan-Armenian World Armenian Assembly: A Proposal

By Rouben Indjikian

The author's first proposal on the World Armenian Assembly was published in the April 3, 1999 issue of TAR Int'l. Following its publication, thoughtful discussions have ensued related to the real problems lying on this difficult road and especially materials on the issues of territorial mentality, Asian political culture versus a European one, unduly simplification of relations between Armenia and Diaspora. Mr. Indjikian's intent, in this follow-up article, is to express himself more clearly on the development of truly representative bodies in the Diaspora. Bringing the elected deputies from Diaspora, Armenia and Karabagh together will also help to intensify mutual influences and achieve common approaches to many vital questions of our security and development. However, to do that, we need to have strong reasons for creating really representative Communal Councils in the Diaspora (a form of Diaspora parliaments). A central purpose of it is to pave the way for a global representative body bringing representatives from all Armenian Parliaments together in the World Armenian Assembly. It is the author's hope that the latter will become a crucial element of an Armenian melting pot and will help to overcome the problems of our internal differences.

1. The Rationale for World Armenian Assembly

A worldwide discussion concerning the creation of a global authoritative body addressing the issues of all constituent parts of Armenians (Armenia, Karabagh and Diaspora) is gathering momentum. It stresses the need to realize that, in spite of differences due to a history of territorial division, deportation and emigration, we are one people who cannot count only on unstable external alliances and should realize that our destiny is our primary responsibility.

The idea is to debate and act on the current and future challenges to our people. We should ask ourselves whether we are adequately equipped to ensure the security and development of Armenia and Karabagh, to protect the Diaspora from assimilation and eventually to address the painful questions of our history and, first of all, the question of the Armenian Genocide.

The current situation in Armenia and Karabagh is still very alarming due to the collapse of national income, inward and outward flow of refugees and economic migrants and external transport blockade. At the same time, the Diaspora is characterized by the continuing intra- and inter-communal divisions and threat of assimilation. Moreover, the uneven and weak coordination between the Diaspora, Armenia and Karabagh further exacerbates the situation. These problems invite Armenians to pursue a deep and sincere search for solutions of these fundamental issues.

Armenia and Karabagh are facing the daunting task to ensure the security and development of their people. At the same time, Armenian communities abroad and especially in developed countries, in spite of the accumulation of considerable wealth and knowhow, are in a fractured state themselves and, for the moment, are not making serious efforts to reap the potential benefits of economic cooperation with Armenia and Karabagh. Cultural, intellectual and informational links between various groups of Armenians are also greatly inadequate. New organizations, such as the Armenian

organizations. In the majority of cases, the existing communal bodies; i.e., various unions of local Armenians, are not elected by at least the considerable part of local Armenians and hence have no serious moral power over them. The return of democracy to Armenia and Karabagh makes the really representative and democratic organization of the entire Diaspora and, first of all, of its main communities concentrated in the US, Russia, France, Lebanon, Iran, etc. an urgent task and a first step for WAA. Introducing genuine electoral campaigns in Diaspora communities with a view to electing, through direct and secret ballot, local "Armenian Parliaments"; i.e., Communal Councils (CC), should radically reverse this situation.

The ability of organizations like a Forum of European Armenians to explain to their members the importance of creating new representative CC which, in turn, will have the crucial mission of electing the members of WAA is a major challenge. However, the idea will become powerful only when the members of existing associations realize its importance and will themselves start the new electoral campaigns under the banners of CC as real representatives of Diaspora Armenians and WAA as a global authoritative Armenian body charged with seriously examining and trying to solve the existing problems and defusing potential threats.

3. From Diaspora Communal Councils to World Armenian Assembly

The members of those Communal Councils eventually should elect among themselves representative(s) of a given Armenian community(s) in the future World Armenian Assembly. As shown below, these elections should precede the WAA General Assembly which normally should take place every four years.

It is of paramount importance to explain to Armenian community members (and hence an important role to play for the members of key Diaspora Armenian organizations) the importance of WAA and Communal Councils and the link between them through a parliamentary mechanism

INTERNATIONAL NEWS - INTERNATIONAL NEWS

P-

From Diaspora Armenian Communal Councils to Pan-Armenian World Armenian Assembly: A Proposal

By Rouben Indjikian

equate. New organizations, such as the Armenian Fund, are contributing to these efforts. However, the lack of really representative global Armenian organization and its partial substitution by rival and ad hoc types of organizations deprives Armenians of the possibility to give adequate responses to the challenges they face. Hence, the need for a creation of a global Armenian non-governmental organization which, at the same time, will become the most authoritative forum discussing the problems and proposing solutions for all constituent parts of Armenians as well as lobbying for Armenian issues vis-a-vis third parties. Given the successful record of the Armenian Assembly of America, let us dub it as the World Armenian Assembly (WAA).

2. The Rationale for Diaspora Communal Councils

Today we already have democratically elected parliaments in Armenia and Karabagh. The paradox is that the Diaspora communities are fragmented and still guided by different parties and

between them through a parliamentary mechanism of election of the CC members to WAA. Then they will feel themselves a part of a global network trying to coordinate and effectively channel the energy of all Armenians for the purposes dear to the heart of each Armenian.

As a representative organ of all segments of the community, the CC could oversee and guide main aspects of their community life letting various local cultural, religious, and benevolent organizations to actually manage various facets of the community life.

To express the specific needs of different parts of Armenians, regional, inter-community associations incorporating the CCs of a given region should also be formed (say Europe, Middle East, Asia and Oceania, Americas). The associations, in their turn, might be selected as hubs to delegate their representatives to the WAA. The participation quotas in WAA of various Armenian communities could be based on the criteria of the volume of various communities and take into account

Continued on p. 21

From Diaspora Armenian Communal Councils to Pan-Armenian World Armenian Assembly: A Proposal - Continued from p. 20

the need of various levels of representation from all world regions with a presence of Armenian communities. A possibility should be given for changes reflecting demographic movements of Armenians. A preparatory committee should be to prepare the draft charter or convention of the WAA.

The same principle of number of Armenians and geographic representation should apply to Armenia and Karabagh. In other words, the Armenian and Karabagh MPs should also elect a predetermined number of delegates to participate as delegates in the work of the supreme body of the WAA. Correspondingly, the geographical equilibrium should be a guiding principle while electing or selecting the members and staff of the future WAA.

4. The proposed organizational structure of WAA

As far as the organizational structure of WAA is concerned, one could envisage a following structure:

1) WAA General Assembly --GA is a supreme authority summoned every 4 years;

2) WAA Plenary Council - PC determines the general policies of WAA and meets every two years;

3) WAA Governing Board - GB governs the WAA, reports to PC in accordance with policies laid down by GA, meets regularly twice a year and at extraordinary meetings, consists of members of Executive, chairmen of standing commissions, directors of departments and regional branches;

4) WAA Executive Commission - EC conduct the affairs of WAA in accordance with decisions of GB and consists of the president, vice presidents, chairmen of GC and GB, treasurers, chairmen of regional branches and the secretarygeneral. The definition of the WAA officers, as well as of budget and finances, are also a part of organizational matters.

More details may be obtained by contacting Rouben Indjikian in Geneva: Tel: (4122) 345 4905; Mobile: (4179) 633 5437; E-mail: rouben.indjikian@unctad.org

?

Des Conseils Communaux Arméniens de la Diaspora
à l'Assemblée Mondiale Pan-arménienne :
Une proposition → A
par Rouben Indjikian (Genève)

Traduit d'un article en anglais paru dans "The Armenian Reporter" en date du 5 juin 1999.

La Rédaction

1. Raison d'être de l'Assemblée Mondiale Arménienne

Une discussion au niveau mondial portant sur la constitution d'un corps global qui fasse autorité et qui aborde les questions concernant tous les éléments constitutifs des Arméniens (Arménie, Karabakh et la Diaspora) prend de l'ampleur. Ceci requiert le besoin de réaliser que malgré les différences dues à une histoire de division territoriale, de déportation et d'émigration, nous sommes un seul peuple qui ne peut pas compter uniquement sur des alliances externes instables et qui doit comprendre que notre destin est notre responsabilité primordiale.

L'idée est de débattre et de suivre les défis présents et futurs de notre peuple. Nous devrions nous poser la question de savoir si nous sommes suffisamment armés pour pouvoir assurer la sécurité et le développement de l'Arménie et du Karabakh, protéger la Diaspora contre l'assimilation et en fin de compte, aborder les questions délicates de notre histoire et, avant tout, la question du Génocide Arménien.

La situation actuelle en Arménie et au Karabakh reste très alarmante à cause de la chute du revenu national, des déplacements internes et externes des réfugiés et des migrants économiques ainsi que du blocus externe des voies de communication. Parallèlement à cela, la Diaspora est caractérisée par les divisions internes et inter-communautaires et par la menace d'être assimilée. De plus, la coordination faible et irrégulière entre la Diaspora, l'Arménie et le Karabakh aggrave la situation. Ces problèmes invitent les Arméniens à continuer à rechercher des solutions sincères et fondamentales à toutes ces questions.

L'Arménie et le Karabakh sont confrontés avec la lourde tâche d'assurer la sécurité et le développement de leur peuple. En même temps, malgré l'accumulation d'une richesse et d'un savoir-faire considérables, les communautés arméniennes à l'étranger et particulièrement dans les pays développés, ne déploient pas suffisamment d'effort afin de recueillir les bénéfices potentiels de la coopération économique avec l'Arménie et le Karabakh. Des liens en matière d'information et sur les plans culturel et intellectuel entre diverses associations arméniennes sont également insuffisants. De nouvelles organisations, telle que le Fonds Arménie contribuent à ces efforts. Toutefois, l'absence d'une organisation arménienne globale vraiment représentative et sa substitution partielle par des organisations concurrentes et spécialisées privent les Arméniens de la possibilité de donner des réponses adéquates aux défis qu'ils affrontent. Par conséquent, il faudrait créer une organisation globale non-gouvernementale arménienne qui, en même temps, deviendrait le forum revêtu de la plus grande autorité pour discuter des problèmes et proposer des solutions à tous les composants arméniens, tout en agissant en qualité de groupe de pression vis-à-vis des tiers pour toute question relative aux Arméniens. En tenant compte du succès enregistré par l'Assemblée Arménienne d'Amérique (*Armenian Assembly of America*), appelons-la Assemblée Arménienne Mondiale (AAM) (*World Armenian Assembly*).

2. Raison d'être des Conseils Communaux de la Diaspora

Aujourd'hui nous avons des parlements démocratiquement élus en Arménie et au Karabagh. Le paradoxe est que les communautés de la Diaspora sont fragmentées et sont toujours guidées par divers partis et diverses organisations. Dans la majorité des cas, les corps communaux existants, par exemple: les différentes unions des Arméniens locaux, ne sont pas élus par au moins une partie importante des Arméniens de la localité et par conséquent, n'ont pas de pouvoir moral ascendant sur ces derniers. Avec le retour de la démocratie en Arménie et au Karabagh, l'organisation représentative et démocratique réelle de la Diaspora toute entière et particulièrement celle des

communautés les plus importantes vivant aux Etats-Unis d'Amérique, en Russie, en France, au Liban en Iran etc., devient une tâche urgente et un premier pas vers l'AAM. En introduisant de vraies campagnes électorales dans les communautés de la Diaspora dans le but d'élire des "Parlements Arméniens" locaux, c'est-à-dire des Conseils Communaux (CC) par une votation directe au scrutin secret, devrait radicalement modifier cette situation.

La capacité d'une organisation telle que le Forum des Arméniens d'Europe d'expliquer à ses membres l'importance de créer de nouveaux CC représentatifs qui, à leur tour, seraient chargés de la mission cruciale d'élire les membres de l'AAM, relève d'un défi majeur. Cependant, l'idée ne sera renforcée que quand les membres des associations existantes réaliseront son importance et travailleront eux-mêmes pour organiser des campagnes électorales sous la bannière des CC, en qualité de représentants réels de la Diaspora Arménienne, et de l'AAM en tant qu'un corps global constitué muni des pouvoirs et appelée à sérieusement étudier et essayer de résoudre les problèmes existants tout en désamorçant les menaces potentielles.

3. Des Conseils Communaux de la Diaspora à l'Assemblée Mondiale Arménienne

Les membres de ces Conseils Communaux devraient par la suite élire parmi eux le(s) représentant(s) d'une(des) communauté(s) Arménienne(s) particulière(s) au sein de la future Assemblée Arménienne Mondiale. Comme indiqué ci-dessous, ces élections devraient précéder l'Assemblée générale de l'AAM qui devrait normalement se tenir tous les quatre ans.

Il essentiel d'expliquer aux membres de la communauté arménienne (et c'est par conséquent, un rôle important à jouer pour les membres des organisations arméniennes majeures de la Diaspora) l'importance de l'AAM et des Conseils Communaux et leurs liens, à travers un mécanisme parlementaire d'élection des membres du CC à l'AAM. Par la suite, ils se sentiront faire partie d'un réseau global, en essayant de coordonner et de canaliser efficacement l'énergie de tous les Arméniens afin d'atteindre des buts chers au cœur de tout Arménien.

En qualité d'organe représentatif de toutes les factions de la communauté, le CC pourrait surveiller et guider les divers aspects de la vie communautaire, tout en laissant aux organisations locales culturelles, religieuses et bénévoles le soin de gérer les diverses activités de la vie communautaire.

Afin d'exprimer les besoins spécifiques des différentes communautés arméniennes, des associations inter-communautaires et régionales, incorporées dans les CC d'une région concernée devraient également être formées (disons pour l'Europe, le Moyen Orient, l'Asie et l'Océanie, les Amériques). Les associations à leur tour pourraient être sélectionnées en centres déléguant leurs représentants à l'AAM. Les quotas de participation à l'AAM de diverses communautés arméniennes pourraient être basés sur des critères de grandeur des diverses communautés et prendre en considération la nécessité d'avoir divers degrés de représentation de toutes les régions où les communautés arméniennes sont présentes. Il faudrait prendre en considération les mouvements démographiques des Arméniens. Un comité préparatoire devrait rédiger la charte de la convention de l'AAM.

Le même principe du nombre des Arméniens et de la représentation géographique devrait également s'appliquer à l'Arménie et au Karabakh. En d'autres termes, les membres des parlements d'Arménie et du Karabakh devraient également élire un nombre de délégués déterminé d'avance afin de participer aux travaux de l'instance suprême de l'AAM en qualité de délégués. De même, l'équilibre géographique devrait être le principe de base au moment de l'élection ou du choix des membres et du personnel de la future AAM.

4. L'organisation structurelle proposée de l'AAM

En ce qui concerne l'organisation structurelle de l'AAM, on pourrait la définir comme suit :

1. Assemblée générale de l'AAM. Celle-ci est l'autorité suprême qui se réunit tous les quatre ans;
2. Conseil plénier de l'AAM. Celui-ci arrête les politiques générales de l'AAM et se réunit tous les deux ans;

3. Conseil d'administration de l'AAM. Celui-ci gouverne l'AAM, rapporte au Conseil plénier conformément aux politiques arrêtées par l'Assemblée générale, se réunit régulièrement deux fois par année et lors des assemblées extraordinaires, est composé des membres de l'Exécutif, présidents des commissions constituées, directeurs des départements et branches régionales;

4. Commission Exécutive de l'AAM. Celle-ci conduit les affaires de l'AAM conformément aux décisions du Conseil d'administration et se compose du président, de vice-présidents, des présidents du Conseil plénier et du Conseil d'administration, des trésoriers, des présidents des branches régionales et du secrétaire général. La définition des tâches des fonctionnaires de l'AAM ainsi que les questions relatives au budget et aux finances font également partie des questions organisationnelles.

Pour de plus amples informations, vous pouvez contacter Rouben Indjikian à Genève. Tél.: (4122) 345 4905; Tél. portable: (4179) 633 5437; Adresse électronique: rouben.indjikian@unctad.org

rindjikian@hotmail.com

Արդյունաբերություն

Հայության արդի վիճակը

Յայությունը նոր հազարամյակ
է մՏՏՈՒՄ Պայասանի դաշտոնա-
կան եւ Արցախի փայտական ան-
կախության գրեթե տասնամյա
փորձ ով: Այդ ժամանակամիջոց-
ում ստեղծվեցին ժամանակա-
կից դեմոկրատական դեմակա-
նության եւ ռուսական ժամա-
ստության հիմքերը: Սակայն հայու-
թյանը դեռևս խորապես նախա-
գում են Արցախի աղաքա կար-
գավիճակի եւ ընդհանրադես
Անդրկովկասի հայության անվ-
անդուրյան հեռանկաները:
Միաժամանակ քարեփոխումներն
արվեցին չափազան մեծ ժամա-
սական կորուսների, ժողովրդի
աղբատացման եւ զանգվածային
արտաքարի ֆոնի Վրա: ՍՍՀՍՀ-ի
փլուզման եւ խորհրդային ժամա-
սական կատերի խզման, ցցա-
փակման եւ բառային կերպով
դեղի ռուսա անցնելու հետևան-
ուով երկիրը կորցրեց իր համա-
խառն արտադրանի երկու երրո-

Ից տաստղանվելու իրական
հնարավորության եւ իրավական
դաշտի բացակայությունն է: Առա-
ջին ճիշտ դատական որոշումները
եւ նրանց ուժակ կիրառումը կարող
են այստեղ հզոր խթանի դեր խառ-
դալ: Դեռ այս անելիք կա նոյնըն-
դես սփյուռքի մշակութային եւ
ինֆորմացիոն դատահանձնելու
լրացնելու ասղարեղում:

Ինչ վերաբերում է հայության
շահերն ամբողջ աշխարհում
տաստղանելու հարցին, աղա-
հաջողություններն այստեղ դեռ
սահմանափակվում են ԱՄՆ-ի
հայկական ասամբլեայի լավ
կազմակերպված լորրիսական
գործունեությամբ եւ Եվրախորհ-
ուրում ու որու Եվրոպական խորհ-
դարաններում Հայոց ցեղասպա-
նության վերաբերյալ բանաձեւ-
րով:

Այսուհետով, միջիայկական տն-
տեսական, մշակութային եւ ին-
ֆորմացիոն կառեր դեռևս
խիս թերզագացած են:

ნახეთ ზაյასათან მცავილეობაში
იანითეთ უსაფრთხოები:

Վերը նոված՝ նոյատակների հասնելու համար անհրաժեշտ է, ուստքանը երյան խորհրդառողության հանաւ համահյակալան համաձայնության բերդ մեխանիզմի կառուցման սկիզբ:

Սփյուռքի համայստային
խորհուրդներից դեղի
Համաշխարհային
հայկական ասամբլեա

Սփյուռքահյերն աղբում են հիմնականում ժողովրդավարական երկներում: Որպես սվյալ երկրի քաղաքացիներ, նրանք մասնակիում են այդ երկրի ներկայացուցչական մարմինների ընտրություններին, սակայն որպես համայնքի անդամներ դեռևս չեն ստեղծել իրենց ամբողջ համայնքը ներկայացնուելու նրա ընդհանուր նորագոյն խորհրդարանի մարմին: Նրանք կամ հարում են ավանդական եկեղեցական, կոռ

Համաշխարհային
հայկական ասամբեայի
առաջարկվող
կառուցվածք

Ինչ վերաբերում է ՀՀԱ-ի կառուց
վածին, ապա դեմք է օժշված լի
նի օրենսդրի եւ զործադրի մարմին
ների համար կամ ներով։ Խորհրդա
ժողովի մասնակիցների դատին են
ներկայացնում հետևյալ ճախճա
կան կառուցվածքը։

ա) ՀՀԱ-ի զիսավոր համագումար. ՀՀԱ-ի գերազույն նախմին, որը գումարվում է երկու տարին մեջ երեւանում կամ ասամբլեայի կողմէն մից ընտրված այլ պայտում: Քննարկում է հայության հիմնահարցերը և ծայների որակյալ մեծամասնությամբ (2/3) ընդունում է համադաշտավանական բանաձեւեր:

Միաժամանակ, զիսավոր համագումարը հաստառում է ՀՀԱ-ի մասնակազմող մարմինների առաջարկած ռուսումները եւ բանածեները, ընդունված է դեկավար խորհրդի անդամներին եւ գործադիր հանձնաժողով

Հայության անհրաժեշտ է համահայկական ասամբլեա

Ո՞ւ: Այսօր Ներմուծվող աղբանների ստառումը բավարարվում է ոչ այնքան արտահանման կամ ուղղակի ներդրումների շնորհիկ, որին հիմնականում դարտք առաջացնող դաշտնական արտահին ֆինանսական օգնության եւ արտագարքած հայության դրամական փոխարգյունների հաշվին։ Առկա իրավիճակը կ ներկայական ժամանակակից արտադրանական սեկտորի վերածննդին, եւ հետեւարա, նոր մրցունակ տնտեսության ծեւապոլամանք։ Այս դաշտառով ժողովրդի զգալի մասը դեռ մնում է գործարկության եւ աղբառության ճիշտամներում։

Համաշխարհային
հայկական ասամբլեայի
անդրաժեւությունը եւ
նղարսակները

Վեր նշված հայության դժվարությունները կարող են զգալի չափով հաղթահարվել, եթե հայեցական ու սպիտակը միշտ օգտագործեն եւ վերջապես միավորեն իրենց էլեւթյամբ փոխլրացնող ներուժությունը եթե Դայաստանի ճաշկությաին են

սակցական, բարեգործական, մօւա
կությաին եւ այլ կազմակերպութ
քյունների, կամ ուղղակի դուրս եւ
մնում հաճայնքային կյանքից: Ին
վերաբերում է հաճայնները մերկա
յացնող տեղական միություններին
աղա նրանք հաճախ հաճայնք
փորձաթիվ անդամների կողմից
ընտրված կոմիտեներ են, որոնք վե
րը նոված ավանդական կազմա
կերպությունների կողմից ընկա
վում են որպես իրենց կարգի միութ

Անգլիական պատմություն

Կարեն է նույնական մատիւ ՀՀ-ի
դատավորական պահանջմանը:
Դատավորական պահանջմանը կազմում են
հայության գրեթե 40 տոկոսը: Միայն
ժամանակ, որի առաջնային խորհրդա-
րանը բաղկացած է 131 դատավորա-
կան պահություն, եւ եթե համաձայն նույն ու-
ղացնելու որոշման ՀՀ-ում ներկայա-
լացնել Ազգային խորհրդի դատավո-
րական պահությունը՝ ապա ՀՀ-ի դատա-
վորական պահությունը կազմում է լինի ուղղու-
թյունը:

Հիմնականում, յուրաքանչյուր
դասվիրակ ղեթ է Անրկայացնի
հայության ոռուակի տևկոս: Դա
մայնները, որոնց հնարջների թիվ

στηηοψηή զգալի սասը դեռ սուս
է զործազրկության եւ աղբառու-
թյան ծիրաններում:

Սյուն կողմից, սփյութք, swar-
բեր դատառներով, դեռ չի ձա-
նակցում հայության հանար բախ-
սրու հարցերի լուծմանը: Առան-
ձին հայրենասեր եւ մեծ միջոցնե-

Առաջարկություն Հայաստան-Սփյուռք համաձեղովի

Առաջիկա օրերին կայանալի Յայտան-Սփյուռք համաժողովն խնդրում է Եվ համայն հայության անոնից մեկ ընդհանուր փաստաթուր ընդունել Խետակա հարգերի ունեցությամբ:

1. Հայաստան-Թուրքիա բարիդացիական հարաբերությունները հաստիլու հևման «Ուղերձ» հիմք Թուրքիայի նախագահին՝ նշելով Թուրքիա կողմից Հայոց եղենը ճանաչելու անհրաժեշտությունը, իմֆ ընդունելով Հայաստանի եւ Սփյուռքի մանուկում բազմից հրադարակված մեր միջանց նմանօրինակ փաստաթուղթը:

2. Յատարակել «Յայտարարություն ԼՂԴ կարգավիճակի մասին», ինչ ընդունել այդ հսցի լուծման համար Աղրեանի կիրառած հայերի ցանքանությունի փաստ, այլ ոչ թե եղանով շրի վրա գրված ազգերի «ին նորուման» իրավունքի:

3. 1915 թ. հետո մինչեւ այսօր ենթակա գործություն է պահպանվում այս բարեկարգ պատճենում:

Ուսիշ, անհրաժեշտ է Հայաստանի կառավարության մակարդակով եւ հայ մայն հայության ընթերում գործող հասարակական-խամասկան կազմի կերպությունների արակցությամբ անհատաց դատամասնական կենսության ստեղծել, որ ծեռանամուն լինի հայոց ցեղաստղանության փաստեր, Շուրջ օյալ Աղքաքանի հրականացրած նման ալտերգ իրավաբանութեն ծեալեց մասը՝ միքազգային դատարան ներկայացնելու համար:

Հուսով են, որ բոլոր այս հակասությունները կիրարվեն Յայտառական սխման համաժողովի միացայի ողով ու, ի վեցու, Յայկական հարցի լուսավորության մասն համար համայն հայության անոնից մեծ ընդհանուր փաստաթուղթ ստուգությունից, որը կարդի Յայտառական արտաքին հարաբեկանությամբ հիմքունիկ է:

4. ԱՍԿ-ի առջև հայր բարձրացնել, որին աշխատավոր պատճեն կազմութեան առաջակա գույքը պահպան, ու ի գործ հայատակ աշխատավոր պատճեն առաջակա գույքը պահպան:

4. ԱՍԿ-ի առջև հայր բարձրացնել, որին աշխատահի մետրոյնունեան վերջո, կատարեն 8Եղաստանուրյան կանչարգելման 1948 թ. դեկտեմբերի 9-ի Կոնվենցիայի 5-րդ հոդվածի դահանց և իրենց բեական օրենսդրության հոդվածներ նախատեսն ցեղաստանուրյան հանցագործներին դաստիար համար:

ՍԱՄՎԵԼ ՊՈՂՈՍՅ
ՑԵՂԱՍՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ԴԵՄ ՊՐԵՖԵՐԱՆԴ ՊԱՏԵՐԱԳԾԻ և ԱՅՍԽԱՏԱՆ
ԱԼԵՆԵՐԱՆՆԵՐԻ ՄԻՋԱՅՐԱՆ ՆԱԽԱՏԱՐ

ծեն եւ Վերջաղբեն միավորեն իրենց
էլությամբ փոխլրացնող Աերուժեց-
եքն Դայատանի մասկութային եւ
արդյունաբեռական կուլտուրան և
տեսարժես զարգացած երկներու
ապրող սփյուռքահայերի հաղպա-
կան եւ նմտեսական կուլտուրայի
հետ միաձուլվեն, աղա համաօ-
խարհային սմտեսության դասնու-
թյան մեջ կարող է նմնել եւ «հայ-
կական հրաց» հասկացությունը:

Այդ գործընթացը սկսելու համար ներկա խորհրդատողովի օրական գում դեմք է ընդունված սփյուռքի հայրենիքն միացնող դեմոկրատական մեխանիզմ ստեղծելու հարցը։ Այդ մեխանիզմը կարող է սահմանականացնել համայնքական խորհրդարանի եռորդ գործադրի ֆունկցիաներ կատարող մարմնի ծեւ։ Քեդինական առաջարկությունը է այդ մարմնին անվանել Համաշխարհային հայկական ասամբլեա (ՀՀԱ)։

Բաղկացած լինելով Դայաստա
նի եւ Արցախի խորհրդարաններից
ինչողևս նաեւ սփյուռքահայ հա-
նայնային խորհուրդների կողմից
ընտրված դատամավորներից
ՀՀԱ-ն կարող է դառնալ միջիայկա-
կան կոնսենսուսի (համաձայնու-
թյան) ծեւափորման այնենահեղի-
նակավոր կենտրոնը: Նրա հիմնա-
կան մարմինը՝ ՀՀԱ-ի գլխավոր հա-
մագույնարք, որտես է 2 տարին մե-
րանաձեւեր եւ առաջարկությու-
ներ ընդունի: Կարգված հայությա-
ամենակարեւոր խնդիրների հետ
Կարօնմ ենք, որ այդ որոշումներ-
ի մեջ պահպան կատարվի առաջա-
րագության մեջ:

Յետագայում հարկավոր է նաև
մտածել, թե ինչպես ՀՀԱ-ի հա-
տափելուց եւ որոշակի ծետվ հա-
սունանալուց հետ նրա համա-
կարգման եւ ընթացման վերահսկո-
ղության օջախակներում հներ
սփյուռքից դեմի Դայասան եւ Ա-
զակի ելու նիօգաներու հիմքե-

ეს სცვამ აყვასება კადამ
ცერტიფიცინატერზ ლილმან ღწევა
ქიმი ხა ირებუ ჰრენგ კარგზ მწირ
რეის, აუ ის ჩე ამბობდ ჰამაუ
დე მცელავაგნო მარმან: აუსტ
სოჭ სავაჭიმ է, որ არენ წავა
კან ძამანა ზავასა თან ხა ა
გაխა ისნენ მცელავა ამ გადა
შეინტერავა კარტენი, მწირ ხე
სუჟიტო სახაუ ერ ის ხეს კა
მე ჰრენგ ჰამაუ მცელატერზ ჰრამე
სტანდარტ და სტანდარტ და

Աերկայացուցական մարդինները Այս թվացող դաշտանուն ունի իր ի բական մատանունը: Սասանակցելով իրենց համարատասխան տեղում տուրքականի օրենսդիր մարդինների ընտրություններին, սփյուռքահայերը գուցել համարում են, որ Եղանակական կազմակերպությունները բավարարում են համայնչի դասական հանջները: Սակայն դատարկությունը է տալիս, որ դարասկարին ու ուստի մեծ համայնքներում ստեղծված ազգային խորհուրդները մեծ դեպք խաղացին հայության միավորական

ՂՐԱ-Ի ղատամավիրներ նըստություն
անհրաժեշտություն են լիցք է հա-
ղորդուն պիյուրուն իրավեն սե-
կայացուցչական նամբիններ ստե-
ծելու գորակարին: Պարզ է, որ այ-
դեմքուն հանայնային խորհուր-
ճերի ստեղծունք լինի և նախորդ

բ) ՀՀԱ ղեկավար խորհուրդն ի հանդիսանում է ՀՀԱ ղեկավար նարմինը, որը գլխավոր համագումարին առաջարկում է ՀՀԱ-ի գործունեության ընդհանուր ուղղությունները եւ զեկույցներ է ներկայացնում համագումարին: Ղեկավար խորհրդի հերթական նիստերը գումարվում են ամեն տարի, իսկ արտակար նիստեր՝ ըստ ամեածեսության: Պետք է կազմված լինի համագումարի մշակական հանձնաժողովների նախագահներից, գործադիր հանձնաժողովի անդամներից, վարչությունների եւ սարածաջանային ծյուերի նօրեններից:

զ) ՀՀԱ-ի գործադրի հանձնաժողովը՝ իրականացնում է ՀՀԱ-ի բանականությունը՝ դեկավար խորհրդի որոշումներին համապատասխան։ Պեսֆ է կազմված լինի դեկավար խորհրդի նախագահից եւ փոխնախագահներից, զիսավոր քարտուղարից, զանձադահներից եւ առաջարկադիր դեկավարներից։

ՀՅԱ անծնակազմի (Փարտուղա-
րության) աշխատանքը գլխավոր
փարտուղարի դատասխանակու-
թյունն է: Նա գործադիր հանձնաժո-
ղովին ներկայացնում է նաև բյու-
ջեին եւ ֆինանսներին վերաբերող
խնդիրները: Նա նույնութեա դեմք է
ունենա իրավունք կազմելու աս-
թեր հանձնաժողովներ հեղինակա-
վոր անձերից եւ նրանց ներկայաց-
նի դեկավար խորհրդին հաստա-
նան համար:

ԱՐԴՅՈՒՆ
ՄԱԿ-ի փորձագետ
ԺՆԵ, 1999 թ. օգոստոս

Յողվածում հեղինակն արտահայտում է իր անձնական կարծիքը, որը կարող է չհամընկնել իր կազմակերպության (ՍԱԿ) դաշտունական դիրքությանը: